

Tanfolyami jegyzet

ALAP1 kötet

Asztrolapok1, Csillagjegy alapelvek

TARTALOM

Bevezetés

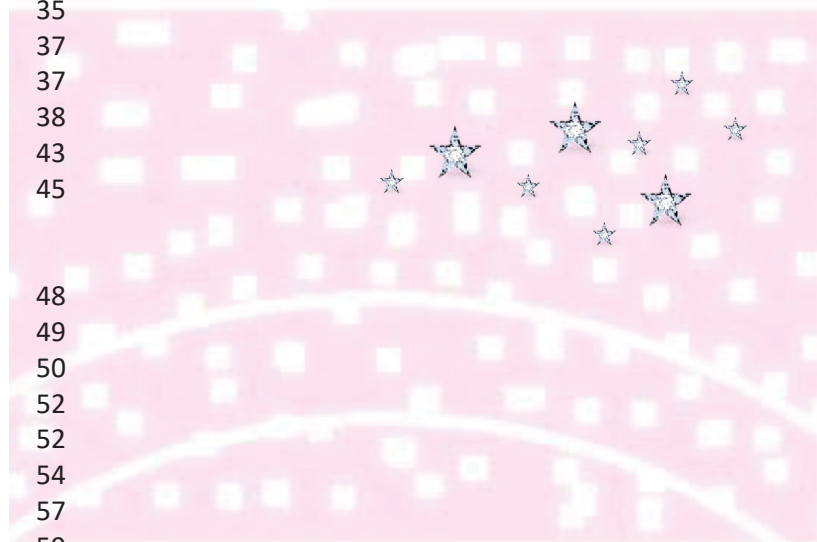
A mai Ember.....	5
Tudatosodás.....	6
Adottságok-Ösztönök.....	8
Ego.....	11
Sors.....	14
Feladat.....	15
Döntés-Cselekvés-Történés folyamata.....	18
Útválasztás – a Döntések útja.....	20
Döntések-Cselekvések szabályai.....	22

Asztrológia bevezető

Asztrológia tudománya.....	26
Házrendszerek megjelenése.....	31
Asztrológiai rendszer idealiztikussága.....	35
Csillagjegy asztrológia.....	37
Mundán alapkör 3 rétege.....	37
Csillagjegyek alapszimbolikája.....	38
TTTAsztro tanulmányok.....	43
Radix és szintézise.....	45

Radix felrajzolása

Tér mérése.....	48
Idő mérése.....	49
Zónaidő-rendszer története.....	50
Téli-nyári időszámítás.....	52
Égbolt.....	52
ARMC, a tér-idő koordináta.....	54
Greenwichi-helyi idő és számolási példák.....	57
Helyi idő korrekció és számolási példák.....	59
Csillagidő és számolási példák.....	62
Csillagidő korrekció és számolási példák.....	65
ARMC számolási példák.....	67
Házcsúcsok kiszámolása.....	70
Bolygópozíciók kiszámolása.....	73
Fényszögelés, fényzögszámítás.....	77
Horoszkóp felrajzolásának menete és pontozás.....	79

Jegyek lepontozása /Személyiségjellemzők

Jegypontozás.....	80
Személyiségjellemzők.....	80
ASc.....	81
Rejtett ASc.....	81
Jegyek minőségi – jegykvadrális pontozása.....	82
Jegyek elemi – jegytrigonális pontozása.....	84
Elemek egymást segítő láncolata.....	100
Jegyek hőmérsékleti pontozása.....	102
Jegyek évszakok szerinti pontozása.....	103

Házak lepontozása /Sorsjellemzők

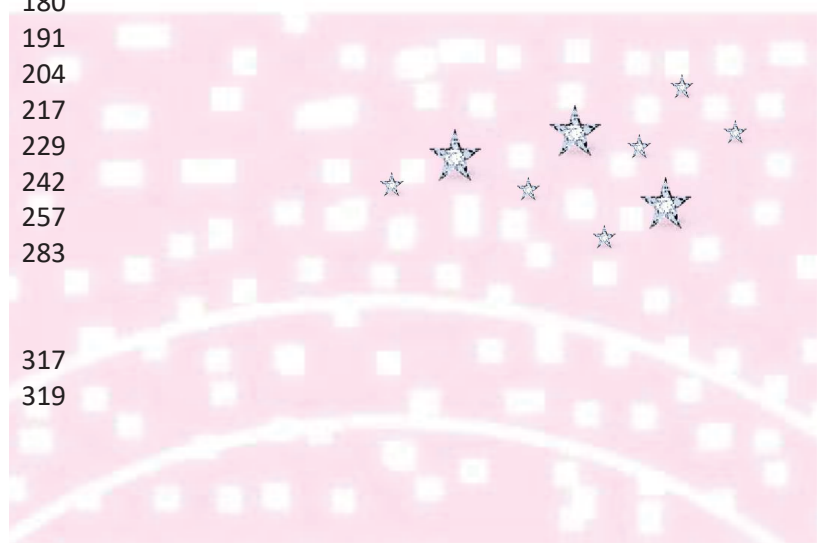
Házpontozás.....	113
Sorsjellemzők.....	113
Házak térfeles pontozása.....	114
Házak negyedes pontozása.....	115
Házak házkvadrátok szerinti pontozása.....	119
Házak háztrigonálisok szerinti pontozása.....	120

Csillagjegy alapelvek

Jegyjellemzők.....	136
KOS elve.....	138
BIKA elve.....	145
IKREK elve.....	158
RÁK elve.....	170
OROSZLÁN elve.....	180
SZŰZ elve.....	191
MÉRLEG elve.....	204
SKORPIÓ elve.....	217
NYILAS elve.....	229
BAK elve.....	242
VÍZÖNTŐ elve.....	257
HALAK elve.....	283

Tanfolyami jegyzetsorozat struktúrája

Eddig elkészült feldolgozások.....	317
További lehetséges témakörök.....	319

A mai Ember

A mai Ember 3 ismeretlenes egyenlete

Bár mindannyian keressük az utunkat, és számtalan döntést hozunk életünk során, általában fogalmunk sincs, hogy döntéseink hová vezetnek bennünket.

Ma már nem tudjuk, ezért vissza kellene tanulnunk, hogy

- Hová születtünk
 - o milyen adottságaink vannak, milyen családba születtünk, mik a családi tradícióink, hagyományaink
- Mire születtünk
 - o mi a feladatunk, mire kaptuk adottságainkat, a sors mit akar rajtunk behajtani
- Hogyan lehet megoldani életünk
 - o adottságot és feladatot hogyan-mi módon lehet összehozni, és kiteljesíteni

Az emberek azt hiszik, hogy dönthetnek abban, hogy csak „jó” dolgok történjenek velük. Mindenki szeretne „jól” dönteni az élethelyzetekben.

A mai Ember problémája

Túl erős a kor és a társadalom kényszere

- Látszólag túl sok a lehetőség
- Látszólag van választásunk
- Látszólag kitárult a világ
- Látszólag minden rajtunk múlik: cselekvők szeretnék lenni
- Irreális vágyak keletkeznek bennünk, és ezek vezérelnek bennünket, és a vágyak felé indulunk
- Nem tudunk elfogadni, nem tudjuk elfogadni az Egónknak nem tetsző, negatívumnak minősített dolgokat (a mai ember elkerülő stratégia)
- Elvesztettük gyökereinket (megelőző évszázadok, évezredek tapasztalatait elvetjük)
- Elvesztettük könnyen megélhető társadalmi határainkat, korlátainkat:
 - o 500 évvel ezelőtti családunk, nagycsaládunk társadalmi helyzete megszabta lehetőségeinket. Ez stabil támpontot jelentett életünkben: mindenki pontosan tudta a helyét, lehetőségeit a világban, tudta, hogy mi lehet belőle, egyáltalán mire vágyhat. Tervezhető volt az élet
 - o Mára ez a tervezhetőség megszűnt, elvesztettük életünk stabilitását, biztonságát. Nem kapunk ma kívülről állandóságot: minden egyénnek magának kell megtalálni azokat a viszonyítási-tájékoztató pontjait, melyeket aztán leszűrt, szilárdan álló jelzőkaróként követhet támpontként élete során
- A társadalom kiemelt adottságokat, szakmákat, életvitelt, melyek nagy nyomást generálnak minden emberre. Vannak szakmák, adottságok, melyeket társadalmunk preferál, kiemelt, értékelt, és követendő szintekként tart számon. pl. a társadalom szerint a diplomás ember sokkal értékesebb ember, mint a nem diplomás: mert statisztikailag ki van mutatva: hogy jobban keres, tovább él, jobban él, stb.

- Mindenki igyekszik a társadalmi viszonyítási-tájékoztató pontok irányába mozdulni, mindenki próbálja a társadalom által meghatározott szinteket elérni
- Akinek adottsága nem esik bele a társadalom preferenciáiba, az frusztrálódni fog. Ha valaki olyan adottsággal rendelkezik, mely nem tartozik a társadalom kiemelt prioritásai közé, amit a társadalom nem értékeli, nem vesz észre: nagymértékben sérülni fog. Ezek az emberek nem érzik majd magukat sikeresnek, önértékelésük nulla alá csökken...

Tudatosodás

A tudatosodás 3 lépcsős tanulási folyamat

1. lépcső: Elfogadás, önellfogadás

Megtanuljuk, hogy tökéletesek vagyunk és meglátjuk, hogy a másik ember is tökéletes. Nincs jó, vagy rossz: szükségszerű minden. Adottságainkat ajándékba, a feladathoz kapjuk eszközként

2. lépcső: Sors elfogadása

Megtanuljuk elfogadni a sorsot:

Nincsenek véletlenek, minden sorsszerű és szükségszerű

Látni fogjuk, hogy:

- Történnnek velünk dolgok, melyek nem tőlünk, nem az Egótól függenek
- Történnnek velünk dolgok, melyeket nem mi akarunk
- Vannak helyzetek, történések, amelyek nem rajtunk múlnak

Ettől sokan frusztrálódnak, és először elkezdenek félni...

• Ismerjük fel a miérteket:

- Tudatosítsuk, hogy csak az történik velünk, ami benne van a sorsunkban: minden valamiért történik, és minden szükségszerűen történik.
- Keressük meg a történetek értelmét: hova akarja eljuttatni bennünket a sors a történésekkel? Ha nem akarom, hogy ez történjen, akkor hogyan történjen máshogy?
- Elkerüléssel nem érünk semmit: aminek meg kell történni, azt nem lehet kikerülni. (a feladat fel lesz kérdezve, a feladatot meg kell élni) Ha valamit kikerülünk, akkor adott nem óhajtott analógiát másban kell majd megélnünk

• Fogadjuk el a sorsot:

Ha megértjük feladatunkat, a sorsunkban megszűnnek a minőségek. Képes lesz felismerni, hogy ami történik, az nem lehet rossz. Idővel kialakul az elfogadás, és sokkal kevesebbet harcolunk:

- Szembesülünk és elfogadjuk, hogy minden esemény a sorsunkat segíti, ezáltal minket segít

- Szembesülünk és elfogadjuk, hogy minden esemény a feladat felé mutat, a feladat megélését teszi lehetővé a számunkra
- Szembesülünk és elfogadjuk, hogy van, ami lehet a számunkra, és van, ami nem lehet. Egyedi sorsszerűség van. Egyediség van.
- Készüljünk fel a feladatra:
 - Állítsunk fel prioritásokat: hogyan szeretnénk élni lehetőségeink határán belül: tervezzük meg a HOGYANOKAT, =hogymi döntsük el utunkat
 - Fel kell készülni a feladatra: össze kell gyűjteni, hogy milyen székeket rakok be a sors számára a nagy játékomba...

3. lépcső: Tudatosság gyakorlása

Amikor a sorsommal, a lehetőségeimmel tisztába kerülök, akkor

- el tudom fogadni a sorsomat
- együtt tudok működni a sorsommal
- irányíthatom a sorsomat - „A Bölcs uralkodik a csillagokon...”
- Az elfogadás, együttműködés, irányítás során megterítek a sorsnak:
 - A feladatnak megfelelően mindig megterítek a sorsnak: ha elvisz egyet a betett székeim közül, akkor berakok neki egy újabbat, hogy tovább léphessek
 - Legyen bent mindig bőven székem, hogy ne azt a széket vigye, amire én szeretnék leülni. Legyen ott olyan szék is, ami kevésbé fáj, ha viszi. Legyen minél több dolog, amit el lehet veszíteni, oda lehet adni: legyenek mindig bent plusz székek, legyen minél több megteremtett lehetőség a sorsnak.
 - pl. devizahiteles: bukja el inkább a hitelét, adja inkább oda a lakását, mintsem a családját, vagy a gyermekét...
 - pl. 2.gyerek, társas vállalkozás, párkapcsolat közül te melyiket akard bebukni, ha ezt kell neked? Válassz...
 - pl. a betegség is egy lehetséges betett szék a játékban...
 - Ha a betett székek számára nem figyelünk, és csak csökkennek, a lehetőség is csak egyre kevesebb, ahol megélhetjük a feladatot. Ha nincs elég székünk: a végén akár kényszerpályára szorulunk: ha nincs elég szék, akár 50-60 éves korban is összeomolhat már az élet – mert akkor már nincs mire leülni. És ha már csak egy szék maradt, és azt is elviszi a sors, utána már csak lezárni tud, nem enged több döntést. A feladat analógiáját többé már nem engedi megélni.
 - Amíg a feladatot tudjuk élni, addig enged bennünket a sors. Ha olyan élethelyzetbe hoztad magad, hogy már nem tudod élni a feladatot, akkor megyünk el. Ameddig a feladatod tudod élni, addig élsz.

Minden sorshelyzet a feladat megélése felé visz bennünket.

Meg kell találni a módot arra, hogy feladatunk megélése (többszöri felkérdezés) a legoptimálisabb legyen, ne okozzon nehézségeket, tragédiákat. Érezzük úgy, hogy jól, elfogadhatóan működik az életünk.

Aki nehéznek érzi a sorsát, az nem a feladatának és adottságainak megfelelően éli az életét. Össze kell igazítani a feladatot és a lehetőségeket az adottságainkkal, a döntéseinkkel, a cselekvéseinkkel és a vágyainkkal

Adottságok-Ösztönök

Adottságaink életünk során felhasználható ösztönös eszköztárunk, ösztöneink

A jegyek, a mi természetes ösztöneink (=adottságok: amik adottak életünkben) Egy emberben nem csak egy jegy jelenik meg önmagában, tisztán, hanem mindenki ott van mind a 12 jegy, csak más-más szinteken, más-más analógiákban, más-más életterületeken. Ha önmagunk nem is érzékeljük kapott adottságainkat, a külvilág azonban igen...

Minden jegyet éljük valamilyen életterületen (házban)
Nem mindegy, hogy melyik elv, hol jelenik meg nekünk
Életünket a megkapott eszköztárunkra =az adottságainkra kell alapozni

A jegyek mutatják, hogy adott életterületen:

- milyen elvei vannak a személyiségnek
- milyen elvek alapján hozza meg döntéseit
- mi lesz a fontos a személyiségnek
- milyen analógiát képvisel a személyiség
- mit akar valójában megélni a személyiség
- mi az, ami dominál a személyiségben
- mi a személyiség dolga, mi a feladata
- miket kapott, és, hogy milyen elvekkel élhet
- milyen energiával rendelkezik, mert nem tud más lenni...

Adottságaink alapján reagálunk az élethelyzetekben.

Mindenki csak adottsága szerint tud reagálni, másként nem:

- pl. válás esetén:
 - ha tűz típusú a személyiség: akkor úgy válik, hogy az legyen, amit ő akar
 - ha föld típusú a személyiség: akkor úgy válik, hogy anyagilag minél jobban járjon
 - ha levegő típusú a személyiség: akkor úgy válik, hogy a kapcsolat megmaradjon
- pl. megszűnik a munkahelye:
 - ha változó levegő (IKREK): rögtön hívja az ismerőseit, hogy szerezzenek neki egy új állást
 - ha szilárd levegő (VÍZÖNTŐ): megtartásra törekszik: megpróbál alkudni rész munkaidőre, hogy ne alkalmazott legyen, hanem, hogy számlát ad, vagy, hogy inkább kapjon fizetés nélküli szabadságot, vagy, hogy csak átmenetileg vonják ki, ne véglegesen: mindent megpróbál, hogy a változás ne legyen végleges, hogy megtartsa az eredeti analógiáját (=a kikaput fenntartja)

Mindenki tökéletes adottságokat kapott: nincs rossz tulajdonság, csak annak tűnhet, amikor nem ott éljük adottságainkat, ahol kellene.

Azt kell megtalálni, hogy a kapott adottságaink mire jók, mire tökéletesek, hogy valójában mire kaptuk őket, és hogyan lehet a legpozitívabban megélni őket. Amit nem kaptunk adottságnak, azt nekünk nem kell megtanulni. Használjuk ki ösztönösen megkapott adottságainkat! Építsük be az életünkbe!

Ösztönök (adottságok) elvesztése

Normális esetben az ösztöneink alapján kellene döntenünk az élethelyzetekben: a döntéseinknek az ösztöneinken (=jegyadottságainkon) kellene alapulnia, és nem a tanult, külvilágból átvett, felvett analógiákon. Ez lenne boldogságunk egyik kulcsa...

A mai kor egyik legnagyobb problémája, hogy elveszítettük ösztöneinket =nem az adottságaink (=adott jegyelveink) szerint élünk:

- Többnyire nem is ismerjük adottságainkat (családon belül nem tudjuk átadni örökségünket: maga a szülő sem tudja már, hogy mi a családi öröksége (családi adottság, feladata), a gyerekek meg pláne nem...
- Elnyomjuk adottságainkat – művagyaink lesznek
 - o Igyekszünk megfelelni a társadalmi normáknak: társadalmi morális, erkölcsi alapokra helyezzük döntéseinket, nem figyelünk a belső hangra
 - o Mindenki a társadalomban megjelenő tendenciákat követi és már a családban, egészen kiskortól kezdve eltorzul az életünk...
pl. ösztönös adottság lenne az édesanyjánál, hogy biztosítsák gyermekük számára a stabil érzelmi biztonságot, de amikor társadalmi nyomásra az édesanya visszamegy dolgozni, és a gyermeket bölcsibe adja, azzal mindkettőjük sorsa eltorzul, mert eltorzulnak az érzelmek...
pl. ha az az adottsága valakinek, hogy kiváló földműves legyen: de csak azt hallja a külvilágban mindenkitől, hogy kerülje el messzire a kétékezi munkát: sorsa eltorzul, a földművesség helyett csak egy kutyautó informatikus válik belőle...
pl. ha az az adottsága, hogy kiváló melós lehetne: de azt tanulja, hogy legyen inkább diplomás, mert így jobb lesz az élete, boldogtalan lesz, mert nagy eséllyel nem lesz munkája. Az építésmérnöki karra kb. 3x annyian járnak, mint kőműves iskolába =3x annyi épület kerül megtervezésre, mint amennyi ember fel tudná ezeket építeni =sok munkanélküli építésmérnök lesz, és mindenki azt hiszi, hogy a társadalommal van a baj, pedig nem. Ők nincsenek a helyükön. Persze fizikai munkára már nem fog elmenni, mert nem azért diplomázott, hogy melós legyen... Már úgysem hiszi el, hogy kétékezi munkával teljes, tökéletes és boldog lehetne az élete

A társadalmi nyomás oly erős, hogy az eltorzult elveket nagyon nehéz a fejekben a helyükre tenni...

- ha te munkanélküli mérnökként boldog vagy, legyen úgy..., ha boldog vagy, akkor a helyeden vagy. De ha te munkanélküli mérnökként boldogtalan vagy: valahol eltorzult az életed, valamit nem tudsz

megélni. Változtatni kellene valamit. Lehet, hogy melósként, vagy asztalosként sokkal boldogabb lehetnél. Csak elhiszed-e? Meg tudod-e ezt csinálni?

- aki azért boldogtalan, mert nincs párkapcsolata, elhiszi-e, hogy másban, más életterületen, más analógiákon keresztül viszont boldog lehetne... Elhiszi-e ezt, miközben ő párkapcsolatra vágyik?

A képletben látható, hogy kinek-mi lenne az útja, hogy ki-milyen úton mehetne, és ehhez képest hol és hogyan torzult el az élete. Nekünk ezt a torzulást kéne kiegyengetni valahogy, hogy mindenki visszataláljon a saját, neki rendeltetett útjára, oda, ahol kevésbé, vagy egyáltalán nem sérül.

Nekünk ez lenne a célunk: hogy boldogak legyenek az emberek, ebben kellene nekünk segíteni... Először magunkon, aztán másokon...

Mai vágyaink: illúziók

A középkorban csak arra vágytak az emberek, amire konkrét lehetőség volt. Elfogadták korlátaikat és alkalmazkodtak hozzájuk. Csak a lehetőségeik határán belül engedtek teret vágyaiknak. Nem vágytak másra, nem változtattak a kereteiken, életüket az eredeti lehetőségeik medrében élték.

A mai világ azt sugallja, hogy az egyén számára bármi lehetséges...

Az emberek elhiszik, hogy vágyhatnak arra, ami nincs.

Külső hatásra a tudat elkezdett arra vágyani, ami neki nem is lehetősége...

A mai ember tudata nem képes felfogni, hogy a kereteknek direkt behatároló ereje van, és csak arra vágyhatnánk, AmiVan...

Akinek a vágyai irányítják az életét, és nem az, AmiVan:

- csak illúziókat kerget
- változtatások sora jellemzi életét
- a változtatások miatt sorsát eltorzítja: torzult életpályára kerül

Változtatások

Sorsunk egyenes vonalú íve a változtatások miatt több helyen megtörik...

p.l. sorsunk egyenes vonala =régen te férjhez mentél, és bármilyen volt is életetek, csak a temetőben váltatok el – ez mára megváltozott... Ma már, ha nem tetszik a közös élet, változtatunk rajta, hogy mással jobb legyen...

A vágyak ereje miatt az emberek ma lelépnek a hozzájuk illő első útról, és a jobbítás szándékával változtatnak életükön. Elfelejtjük, hogy véletlenek nincsenek: hogy először mindig az jön az életünkbe, azt választjuk elsőnek, aki, vagy ami a sorsunkhoz illik (=eredeti, első élethelyzet), tehát ami a számunkra szükséges, kikerülhetetlen. De mi azt szeretnénk, hogy vágyaikhoz igazított jobb életük legyen, jobb, mint a mostani, jobb, mint a nem tetsző, eredeti első. A változtatás miatt sorsunk torzul: a sors egyenes vonalú íve megtörik...

Változtatásokkal nem lesz jobb:

- Sorsunk a változtatásokkal nem lesz jobb, csak más..., mindig ugyanazokat az analógiákat kell majd megélnünk. Kikerülni, elkerülni semmit nem lehet...

- A sorsból az eredetileg elsőnek kialakult útra kapjuk az analógiákat, és nem az általunk választott újabb-és újabb útakra. És ez nagy probléma. Emiatt torzul valójában az analógia...
- Ha elhagyjuk a nekünk rendeltetett első utat, és ha lelépünk, átlépünk egy másikra, akkor eltávolodunk az eredeti úttól, ahol nekünk tulajdonképpen lennünk kellene...
- A sors csak állandóan terelget bennünket vissza, az eredeti útra

A sors értünk van, de tudnunk kell, hogy a sorsban nincsenek érzelmek. Ezért érezzük néha fájdalmasnak eszközeit...

Változtassuk meg személetünk viszonyítási pontjait

Szemléletváltás szükséges

Minden gödörből, a legmélyebb pontokról is ki lehet jönni. Mindenre van megoldás. Senki sem szerencsétlen, nyomorult koldusnak született, hanem boldogságra. Ahhoz, hogy jól, boldogan éljük az életünk, szemléletváltás szükséges.

- Vágyainkat a lehetőségeinkhez (adottság) és a feladatunkhoz kell igazítani, és ne a vágyakhoz próbáljuk kitéríteni lehetőségeinket.
- Megváltozni nem vagyunk képesek, a lehetőségeinken, az adottságainkon nem változtathatunk, azok adottak, a determinált feladatunkhoz kapjuk őket. Fogadjuk el, becsüljük meg önmagunkat, a kapott adottságainkkal, és fogadjunk el a másikat is az adottságaival
- Adottságaink minősége élethelyzet függő: minden analógiára lehet pro és kontra élethelyzeteket mondani egyaránt.
 - Objektíve semminek nincs fix minősége. A minősítés mindig csak az egyén szűrőjén keresztül jelenik meg, adott élethelyzetben. Az egyén szűrőjén keresztül a „rossz” „jóvá” és a „jó” pedig „rosszá válhat, attól függően, hogy éppen milyen élethelyzetben van. Egy „negatív” adottság feltűnhet „pozitívnak”, és fordítva is, egy „negatív” dolgot tekinthetünk „pozitívnak” pl. injekció effektus: a cukorbeteg örül a szúrásnak, neki „jó” a szúrás...
- Át kell helyezni a tudat „jó” oldalára a feladat megéléséhez szükséges analógiákat, amiket eddig rossznak tartottunk
 - Adottságaink se nem jók, se nem rosszak: szükségszerűek, a feladathoz kapjuk őket. Valami vagy jó, vagy értem van... Ami a feladat megélését segíti, az mind csak jó: így minden egyéni adottság – csak jó. Ne minősítsük adottságainkat negatívnak, bármit is mond a társadalom. Mi találjuk meg adottságainkban, lehetőségeinkben, sorsunkban a pozitívat, és akkor működni fog az életünk.

Ego

Az Ego =az Egységből kiszakadt Fény. Az Ego, az „ÉN” =a „MI” alacsonyabb rezgésszámú megjelenési formája. A szellem legalacsonyabb lehetséges

létezési szintje az anyagi világban. Brutális romboló vírus válhat belőle, ha elfeledve származását az anyagba merül, és önmagába feledkezik...

Erős, boldog, egészséges Ego

A boldog élethez önbecsülés, elfogadás, és Ego megerősítés szükséges. Vissza kellene tanulni az embereknek az önbecsülést, a tökéletesség érzését, s ezáltal önmagunk, és mások elfogadását is.

Mindannyian mások vagyunk, más minőséggel, más gondolatokkal, más egyedi feladattal, eltérő viszonyrendszerrel, de mindannyian az Egységért kell, hogy éljünk. Mindenkire szükség van az Egységben.

Meg kell erősíteni az Egót pozitív értelemben

Meg kell erősíteni az egyén fontosságát az Egységben:

- fontos az Én szerepe, de csak az Egységben gondolkozva
- fontos az Énünk egyedisége, az Egységben mindenkire szükség van
- egyedi megnyilvánulásunknak fontos szerepe van a világ Egységében, a másokkal való relációk vonatkozásában

Valaki alkalmas egy dologra, valaki nem. Egyedi, eltérő adottságaink vannak, ha tetszik, ha nem. Ha tudod az adottságaidat, akkor fogalmazd meg magadban, hogy ezt te, hogy szeretnéd megélni. És máris megfogalmaztad azt, hogy mit kéne csinálnod.

Nem szabad küzdeni a változással, mert az nincs. A változás egy veszett ügy. Minden adottság. És minden adottság tökéletes. Tökéletes vagy. Az adottságok nem lehetnek negatívak. Nincs bennünk semmi megváltoztatni való. Hidd el, hogy tökéletes vagy.

Ha úgy érzed, hogy a személyiségedben változások történtek, az nem igaz, mert csak a szemléleteden változtattál, a viszonyítási pontjaidhoz most máshogy alkalmazkods. Nem mi változunk, hanem a viszonyítási pontjainkon változtatunk, a minősítésünk viszonyítási pontjain, és máris szebbé, boldogabbá tehetjük életünk...

Ha nem kérdőjelezed meg és elfogadod magad és adottságaid, mások adottságait is képes lennél elfogadni, és nem megkérdőjelezni...

Ha tökéletesnek látjuk magunkat, másokat is tökéletesnek láthatjuk...

Ha elfogadjuk saját magunkat, másokat is el tudnánk fogadni...

- Fel kell építeni, meg kell erősíteni az Egót olyan értelemben, hogy:
 - meg kell tanulni, hogy tökéletesek vagyunk
 - hinni kell önmagunk tökéletességében, önmagunk szükségességében (Egót növelő hozzáállás)
- Minél erősebb, boldogabb, egészségesebb az Ego:
 - annál inkább lesz miről lemondani: hisz csak arról lehet lemondani, ami van
 - ha erős az Ego, annál biztosabb, hogy le kell majd mondani róla (a kapott feladat hozni fogja)
 - ha erős az Ego, annál könnyebb majd lemondani róla:

- csak az erős Egóval rendelkező emberek tudnak eljutni odáig, hogy már nincs is szüksége az Egójára: rájön, hogy az Egója kiiktatásával is megvalósulhatnak elképzelései, céljai
- csak az erős Egóval rendelkező emberek tudnak eljutni odáig, hogy nincs már szüksége az Egójára: mert megszűnik benne a félelem, hogy rossz döntést hoz: már tudja, hogy nem tud olyat tenni, ami nincs benne a sorsában

Gyenge, boldogtalan Ego

- Aki nem bízik önmagában, önmaga tökéletességében – nem lesz erős az Egója: nem fogja tudni megoldani az Egóról való lemondást: az Egója eldeformálódik, lefelé húz csak
- Aki fél attól, hogy ha nem valósul meg, amit ő dönt, és ezáltal elveszik az énjé, a céljai, a lehetőségei – az nem mer majd lemondani az Egóról.
- Minél kevésbé mered érvényesíteni az Egót az élethelyzetekben, annál kevésbé mered majd letenni.

Az Ego vélt lehetőségei

A gyenge Egónak az a „jó” =amire vágyik, és ami félelmével ellentétes

A gyenge Ego azt hiszi, hogy amire vágyik, minden esetben megvalósul majd

A gyenge Ego azt hiszi, hogy vele csak „jó” dolog történhet. Azt hiszi, hogy neki nem vághatják le a lábát pl., pedig ha kell, akkor le fogják vágni...

A gyenge Ego azt hiszi, hogy a „jó” történések csak rajta múlnak

A gyengye Ego mindent önmaga akar megtenni a számára „jó” dolgokért: azt gondolja, hogy a „jó” dolgok, a számára „jó” történések, csakis rajta múlnak.

Fájdalmasak a gyenge Egónak azok az élethelyzetek, amikor kiderül, hogy a történések nem rajta múlnak, és vele is történhetnek „rossz dolgok”...

Ego tényleges lehetőségei

Az Egón valójában nem múlik semmi, minden egyedül a sorsan múlik.

Az Ego nem tud azért tenni, hogy valami legyen, ha ezt a sors nem engedi neki.

Az Ego csak akkor tehet bármit is, ha ezt a sors is akarja. Ha a sors valamit nem támogat, az Ego még erővel, sem erőszakkal sem tud semmit tenni érte. Az Ego önállóan, egyedül, a sors támogatása nélkül, csakis maga ellen tehet csak:

pl. Mit tudsz tenni, hogy legyen párod, miközben a sors nem akarja?

- Semmit
- Csak azért tehetsz, hogy ne legyen, ha van, a többi nem rajtad múlik...

pl. Mit tudsz tenni, hogy legyen gyereked, miközben a sors nem akarja?

- Semmit
- Csak azért tehetsz, hogy ne legyen, ha van, a többi nem rajtad múlik...

pl. Mit tudsz tenni azért, hogy legyen munkád, miközben a sors nem akarja?

- Semmit
- Csak azért tehetsz, hogy ne legyen, ha van, a többi nem rajtad múlik...

pl. Mit tudsz tenni azért, hogy egészséges legyél, miközben a sors nem akarja?

- Semmit
- Csak azért tudsz tenni, hogy beteg legyél, ha amúgy egészséges vagy, mert a többi nem rajtad múlik. Az Ego hiába próbál mindent megtenni

az egészségéért, az egészség nem rajtad múlik. A betegséget nem lehet megelőzni, nem tudod megelőzni, hogy ne legyél beteg. Ha betegnek kell lenned, úgy is az leszel, akár beoltatod magad, akár nem...

pl. Mit tudsz tenni értéked biztonságáért, miközben a sors ezt nem akarja?

- Semmit
- A felszerelt ablakrácsaiddal csak azért tehetsz, nehogy bevigyenek hozzád újabb dolgokat, de hogy elvigyék tőled az értékeidet, azt te nem tudod megakadályozni...

Ego önössége

Egyik Ego se jobb, se több a másiknál, mégis

- az Ego csak önmagát látja...
- az Ego nem látja a másikat, nem látja a másik Egóját...
- az én Egóm mást lát, mit a Tiéd...

Ego ütközések

Az élethelyzetekben kerüljük Egónk ütközését mások Egójával, mert az Egó nagyon sérülékeny, és könnyen robban...

- Senkinek ne mondd, hogy mit tegyen, vagy mit ne tegyen (mert ez tisztán Ego). Inkább fejezzük ki magunkat úgy: hogy mit szeretnénk, hogy mit nem szeretnénk, mert ha a másik esetleg nemet mond, nem sérül sem a te Egód, sem az Övé.
- Az emberek többsége ilyen Ego ütközéseken ugrik össze – ahol mindenkinek igaza van, és senkinek nincs igaza –, a sors pedig bohócot csinál belőlük...

Sors

A sors, az Emberi létezés, az Emberi életutat szabályozó, Isteni Rendben alapuló Rendszer az anyagban. Fundamentuma, hogy minden Ember, minden anyagi formát öltött rész-Egység (=Fény-Ego =a szellem a lélekben és az anyagban) megéltje, megtanulja és teljesítse egyedi komplex feladatát, és hogy a karmikus kötelezettségeit kiegyenlítse. Az Egységből kiszakadt öntudatra ébredő Ego =„ÉN” hajlamos arra, hogy csak az általa meghatározott „jó” megvalósítására törekedjen, miközben az Egységben felvállalt feladatának teljesítésével nem törődik. Léte ilyenkor értelmét veszti...

Sors szándéka

A gyenge Ego, az érdeke szerint cselekszik. Életét a vágyai irányába terelgeti és a félelmei ellenében tevékenykedik. Ha mindezek közben éli feladatát, akkor még rendben van, de ha az egyént vágyai túlzóan eltérítik a feladattól, a sors közbeszól.

A sors, a feladat miatt szükséges, mert az Ego a feladatról önmaga szeret elfeledkezni. A sors azért van, és azért kell, hogy biztosítsa a feladatunk teljesítéséhez szükséges életeseményeket, hogy a tudatunkban rögzüljön a feladat.

A sors folyamatosan ellenőriz. Még akkor is felkérdezi a feladatot, amikor már régóta együttműködsz vele, még akkor is ellenőriz. De utadra kényszerít, ha magadtól nem mész. A sors, egy felügyelő, hajcsár. Nem akar bántani, de mégis fájdalmas számunkra, ha a feladat megélésébe, tudatosításába besegít...

Vágyak és félelmek

A vágyak és a félelmek elkerülése a gyenge Ego motivációi, eszköztára, viszont a sors is használja őket. A sors is a vágyakat és a félelmeket használja, hogy a feladattól elkanyarodó gyenge Egót visszaterelje, visszakényszerítse a feladatának megfelelő irányba.

- Nagyon könnyű félelmet kelteni az emberekben
- Nagyon könnyű vágyat kelteni az emberekben: (a magyar társadalom ma nagyon vágyvezérelt társadalom lett... Statisztikailag kimutatták, hogyha van lehetőség valamit olcsóbban megvenni, azt azonnal megveszik az emberek, még akkor is, ha nincs is rá szükségük)
- A félelem nem racionális, hanem szimbolikus

A sors a vágyakon és a félelmeken keresztül irányítja és tereli vissza a feladat irányába a gyenge Egót:

- Ha az Egóval elszáll a ló, és úgy érzi, hogy ő a mindenható, aki megtehet bármit, és meg is tesz =valójában lehúzó, gyenge Egóvá válik, ez az érzés elviszi életünket a feladattól. Ilyenkor a sors a vágyak és félelmek alapján hozza végül létre azokat az analógiákat, amelyekkel beleviszi, visszairányítja az Egót azokba az élethelyzetekbe, amelyekben megélheti feladatát. Csak ez már a minősítések negatív oldalán lesz.
- Azért tud a sors a félelemmel irányítani: mert a gyenge Egónak nem is kell benne lennie egy eseménybe, hogy féljen valamitől. A gyenge Ego nincs benne az eseményekben, a gyenge Ego mindig az események előtt és után van, az érzelmi minősítésekben
 - pl. általában félsz a kutyáktól =ez gyenge Ego: félelemmel teli, lehúzó energia: ebbe nincs benne az erős Ego, de ha kerget egy Pitbull – abban már benne lesz, akkor ő az életedért küzd majd
 - pl. ha a hypohonderek elolvasnak az Ebola-betegségről néhány cikket, a tünetek már meg is jelennek rajtuk =ez a félelem által vezérelt gyenge Egójuk miatt van, a külvilág lehúzó erői uralják már őket...

Feladat

Mindenki része a Nagy Egésznek, mindenkinek más feladata van (van, aki bőrsejtnek született, van, aki agysejtnek, és van, aki izomsejtnek...)

A feladat nehéz

A feladat mindig nehéz.

A feladat az, amit még meg kell tanulnunk.

Azért feladat, a feladat, mert meg kell oldani, még meg kell tanulni.

A feladat, általában ellentétes a gyenge Ego vágyával /akarásával /motivációjával, ezért a gyenge Ego törekvései gyakran ellentétesek a megéleendő feladattal. A gyenge Ego egyedül csak a vágyait szeretné megélni, ha tehetné, a feladatot viszont már nem. Ha azt döntöd, amire nem vágysz, gyakran akkor kerülsz a jó helyre, akkor kerül sínre az életed a feladatnak megfelelően.

A feladatot kikerülni nem lehet

A feladatot ösztönösen ki akarjuk kerülni:

p.l. fájó könyökkel elmegy az orvoshoz, hogy kezeljék ki (=feladat kikerülése, a mai ember elkerülő stratégia): könyékfájását kikezelik, de ezzel a betegsége csak áttevéődik egy nehezebb szintre, mert a tényleges háttér ok, mely pszichoszomatikus: lelki eredetű, nem lett kikezelve, megoldva. Vajon ha tudná, hogy a könyékfájás helyett majd hasnyálmirigy gyulladása lesz, akkor is elmenne-e a könyökével az orvoshoz... Mert ha tudná ezt, ha tudatos lenne az elvekre, akkor biztosan nem kezeltetné a könyékfájását, csak hát nem tudja..., nem tudatos... Ha pedig más mondja el ezt neki, akkor meg úgysem hiszi el...

Ha valami feladat, az biztos, hogy felkérdezi a sors, az biztos, hogy nekünk azzal dolgunk lesz.

A feladatot meg kell élni, kikerülni nem lehet

A feladat felkérdezése és megélése mindenképpen bekövetkezik

A feladatot ezért meg kell ismerni, tudni kell, el kell fogadni, be kell vállalni

Úgyis megéljük az életeseményeken keresztül

Jönni fog a felkérdezés...

A feladat egyre nehezedik

Teher alatt nő a pálma...

A feladat, az események, egyre nehezebbek...

A döntéshozatalaink, egyre nehezebbek...

Vannak helyzetek, melyeken át kell menni, meg kell élni, hogy tovább tudjunk lépni, egyáltalán tovább tudjunk menni... Először a könnyebb feladatokat kell megoldanunk (bár amikor jönnek, már akkor is nehéznek tűnnek...), hogy a még nehezebb feladatokba később ne rokkanjunk bele. Fontos az edzettségi szintünk, a megfelelő átmenet, hogy ne súlyos, elviselhetetlen teherként érzékeljük az egyre nehezedő feladatokat.

Át kell menni helyzeteken, hogy megerősödjünk, hogy jó választ adhassunk az újabb és mégújabb felkérdezésekkor. Ha rossz választ adunk, rossz jegyet fogunk kapni...

A feladatnál fontos a tudatosság

Tudatosan olyan élethelyzeteket kell majd választani, hogy különösebb nagy nehézség nélkül élhessem meg az aktuális szint-feladatomat

- Úgyis mindig a feladathoz jutunk, a kérdés mindig csak az, hogy HOGYAN
- Mindenkinek lesznek nehéz helyzetek, de nem mindegy, hogy a helyzeteket hol-hogyan tudja-fogja lereagálni

- Csak rajtunk áll, hogy jól jövünk-e ki az élethelyzetekből, vagy összeomlik az életünk. Tanuljunk meg tudatosan megválasztani az analógiáinkat...
 - Aki tudatos, az tudja, hogyha valamit el kell veszíteni, akkor az megtörténik. Ha tudod, hogy neked veszíteni kell, akkor tudatosan inkább az anyagi veszteség felé döntsél, (ez egy nagy ellentmondás a mai ember tudatában...), mert az anyag szintjén a legkönnyebb a bukás, így ennek a lehetőségét válaszd =így teríts meg a sorsnak, ezt a széked tedd be a játékba...
pl. akinek veszítést kell megélni a családban: tudatosan inkább adjon valakinek kölcsön a családban, hogy inkább a pénzt bukja el, mint magát a családot, a pozitív érzelmeket

A feladat felkérdezése

- **Ügyelj arra, hogy mindig legyen általad elég bekészített analógia, amiből a sors választhat neked:**
 - Mindig legyen elég betett szék, hogy amikor meg kell élned a feladatot: akkor meg tudd élni. Játékvezetőként tapsol a sors a játékban, hogy MOST. És neked MOST pl. függetlenedni kell, és akkor az általad bekészített székek közül majd a számodra legkönnyebben megélhető analógiát választja. A lényeg az, hogy legyen miből választania (=hogy legyen betéve mindig elég szék, amiből választhat), és az életed akkor működhet tovább...
- **A sors mindig ellenőrzi hitrendszeredet, hitelességedet:**
 - Meg tudod-e valósítani, hogy hű maradj a saját magad által választott és hangoztatott hitrendszerhez, hitrendszered biztos pontjaihoz, az általad megválasztott, képviselt, hirdetett analógiákhoz, amit magadnak kijelöltél az életre:
pl. kijelölöm, hogy nem lopok soha: de akkor se lopsz, ha az életed múlik rajta? ha a gyermeked élete múlik rajta? Ezt biztos? Mert ha nem..., akkor inkább ne hangoztassuk ezt fennhangon. Csak azt hangoztassuk, amibe tuti biztosak vagyunk. Mert ha a buszon bliccelsz, az is lopás, melyre nem felmentés, hogy a jegyárus zárva volt...
 - A kinyilatkoztatásainkra rá fog menni a sors... Ha a saját magad által választott hitrendszer alapján hozol egy döntést, véleményt, ítéletet hozol valamiben, akkor azt a sors felkérdezéssel leellenőrzi. Megkérdezi majd, hogy biztos-e még az álláspontod? Kitartasz-e mellette? És ha ragaszkodsz a magad által kijelölt állásponthez, (melyen korábbi döntéseid alapulnak), még ha nehéz is,... akkor tovább jutottál. És ha azt mondod, hogy biztos, hogy én így gondolom, akkor az életed elkezd majd működni...
 - Minden tanulás után megjön mindig a vizsga is... Ez nem kerülhető ki.

